

jún. 13-án. »Er und seine Schwester«. Posse mit Gesang in 4 Bilden. Bem. Girardi Sándor bécsi együttese a Vígszínházban, 1915. szept. 30-án. »Kotnyeles naccsága«, operett 3 felv. Zenéjét szerz.: *Ascher* Leó. Ford.: *Merei* Adolf. Bem. 1915. ápr. 4. Népopera. »A csavargólány«, operett 3 felv. Társszerző: *Krenn*. Zenéjét szerz.: *Gilbert* J. Ford.: *Szenes* Béla. Bem. 1918. nov. 22. Budapesti Színház.

Búcsúcédula. (V. ö. Búcsúszó.)

Búcsúelőadás a színtársulat utolsó előadása, amely sok esetben bizonyos érzékenység jegyében folyik le a művészetet kedvelő városokban. Ilyenkor a kedvenc színészt megújítalmazzák koszorúval, pénzzel, — a színésznőket elárasztják virággal és verszáporral és a szeretet sokféle jelével; a mindenkor lelkes ifjúság pedig megvárja a kedvenc színészeket a színház hátsó kapujánál és tüntetést rendez számukra. A színingazgató lelkes beszédet intéz a közönséghez a tanusított pártfogásért, ami még a régi színészvilágból fennmaradt hagyomány; vagy pedig a színlapon búcsúzik ei, amint azt egy 1831. jan. 10-ről, Miskolcra keltezett színlap is igazolja. (Igazgató: *Kilényi* Dávid). Az érdekes dokumentum eredeti orthographiával így szól: »Tekintetes Nemes Hazafiak! Tisztelt Érdemes Polgárok! Utólyára! e' Szó a' fájdalma'k' iszonyu gyötrelmeivel martzongolja szívünket — mert elúz onnét, hol szép órák gyönyörködteték létünket, de biztat a Remény, hogy tsak ideig tartó lesz. Az igaz. Egy egész Publikum' Kegyét egyszerre elveszteni — ennél fájdalmasabb ugyan nem lehet és így mély tisztelettel jelentjük, hogy Társaságunk innen végképp' elmozdittatván, kénytelenek vagyunk a Tekintetes Hazafiak és tisztelt Érdemes Polgároktól elválni — de szívünk még is örökké lángolni fog. Tiszteletünk' lángjait el nem oltják azon könnyek, melyeket Számkivetésünk kinos emléke özönként áraszt keblünkbe. Adja az Ég! még valaha visszatérve a Nemzeti Thália Oltáránál végezzük Pályánkat. Az idők változók — az érzések is, de tiszteletünk tsak az hogy e pár órában is ne tagadtasson meg azon Kegy, melynek jelentősége alatt másféleztendeig szerentsések valánk megelégedve élni.«

Búcsúszó. A búcsúszó a színházi kellékes-színlaposztó egyik lényeges szereplési dokumentuma. Amikor ugyanis a vidéki kis társulat elhagyja állomáshelyét, az indulást megelőző napon a kellékes-színlaposztó u. n. »búcsúcédulát« (»lebúcsúzni«) osztogat házról-házra, melynek rendszerint ez a mottója: »Se pénz, se posztó«, búcsúzik a színlaposztó. Ilyenkor a kellékes a régi világban megkapta a kijáró 10—20 filléret fáradozása fejében s ez a mellékjövedelem gyakran busásan kárpótolta sovány keresetért, ugyannyira, hogy azon időben a megszorult igazgatót is a kellékes húzta ki a kátyuból. Ezért a mellékjövedelemért irigyelték a kellékest, mint a pénz arisztokratáját és megesett néha, hogy a jobb színész is hóna alá vette a színlapcsomót és elment »búcsúzni.« A kellékes búcsúcédulája versbe szedve így szól:

»Zúg a válás tompa hangja,
Mely tóletek messze int,
De bús szemünk a határra
Még egyszer visszatekint.

Áldjon az ég a pártfogásért,
Melyben részesítettek.
Ez hozzátok búcsú szóm.
Isten legyen veletek.

A függöny legördül,
Előadásunk vége,
Ott lévén a búcsúóra,
Gondolj a színlaposztóra.

Ki a hidegben fáradott,
Hogy kihordja a színlapot,
Most eljött ő utoljára.
A fáradság díját várva.

Tisztelettel:

a színlaposztó.«

Buczkó Dóra, színésznő, sz. 1866 márc. 10-én, *Pesten*. Színipályára lépett 1884 nov. 1-én, *Sághy* Zsigmondnál.

Buczkó József, színész, sz. 1851-ben, *Szegeden*. Színipályára lépett 1875-ben.

Buda Dénes Lukács, színész, sz. 1888 júl. 17-én, *Horgoson*. Színipályára lépett 1911 aug. havában.